

6. න්‍යෂ්ටික බල තාක්ෂණය සහ ශ්‍රී ලංකාව

රටක ආර්ථික සංවර්ධනය, විශේෂයෙන් කාර්මික සංවර්ධනය සඳහා විදුලි බලය අවශ්‍යය. සංවර්ධිත සහ සංවර්ධනය වන රටවල විදුලි බල භාවිතය සැසඳීමෙන් මෙය හොඳින් සනාථ වේ. ජපානය වැනි රටක ඒක පුද්ගල විදුලි බල භාවිතය ශ්‍රී ලංකාව මෙන් 20 ගුණයකින් වැඩිය.

දැනට ශ්‍රී ලංකාවේ ඒක පුද්ගල විදුලි බලශක්ති භාවිතය වසරකට කිලෝ වොට් පැය 500 ක් පමණ වේ. ඉදිරි ආර්ථික දියුණුවත් සමග මෙය වර්ෂ 2030 වන විට කිලෝ වොට් පැය 1300 පමණ දක්වා වැඩි වනු ඇතැයි ගණන් බලා ඇත. මෙම විදුලි බල ඉල්ලුම සැපයීමට ශ්‍රී ලංකාවේ විදුලිබල සැපයීමේ ධාරිතාව තුන් ගුණයකින් පමණ වැඩි කළ යුතුය. මෙම ධාරිතාවය වැඩි කිරීම ප්‍රධාන වශයෙන් ගල් අඟුරු බලාගාර මගින් කිරීමට බලාපොරොත්තු වේ.

තාක්ෂණික, පරිසරමය හෝ ආර්ථික හේතූන් නිසා අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ගල් අඟුරු බලාගාර ස්ථාපිත කළ නොහැකි වුවහොත් වෙනත් විකල්ප සලකා බැලීම අවශ්‍ය වේ. වර්ෂ 2030ට පෙර අවශ්‍ය නොවුවත් වර්ෂ 2030ත් පසු වෙනත් විකල්ප සලකා බැලීමට බොහෝ දුරට සිදු විය හැකිය. ඒ සඳහා ඇති විකල්ප කිහිපය අතුරින් න්‍යෂ්ටික බලය එකකි.

සිදුවෙමින් පවතින තාක්ෂණික දියුණුව නිසා දැනට ක්‍රියාත්මකවන න්‍යෂ්ටික බලාගාරවලට වැඩියෙන් කාර්යක්ෂම, ආර්ථික අතින් වාසිදායක, වඩා ආරක්ෂිත, ප්‍රමාණයෙන් කුඩා, සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවලට වඩා සුදුසු න්‍යෂ්ටික බලාගාර නිර්මාණය වෙමින් පවතියි. අවශ්‍යතාවය අනුව මෙවැනි බලාගාරයක් ශ්‍රී ලංකාවේ ස්ථාපිත කිරීමට හැකියාව ඇත.

න්‍යෂ්ටික බලාගාරයක් ඉදි කිරීමට මෙන්ම ඒ සඳහා අවශ්‍ය පසුබිම සකස් කිරීමටද බොහෝ කාලයක් ගත වන හෙයින් තව වසර 15කින් පමණ න්‍යෂ්ටික බලාගාරයක අවශ්‍යතාවය ඇති විටම ඉඩ ඇත්නම් ඒ සඳහා දැන් සිට සුදානම් විය යුතුය.

කළ හැකි සහ කළ යුතු දේ අතරින් දැනුම වර්ධනය කිරීම ප්‍රධාන තැනක් ගනියි. අද මේ තාක්ෂණය පිළිබඳව දැනුම තිබෙන අය ඇත්තේ ඉතා ස්වල්පය දෙනෙකි. න්‍යෂ්ටික බල තාක්ෂණය ගැන දැනුම සහ පුහුණුව ඇති අය බිහිකිරීම අත්‍යවශ්‍යය. එමෙන්ම න්‍යෂ්ටික තාක්ෂණය ගැන විද්‍යාත්මක කරුණු මත පදනම්වූ නිවැරදි අවබෝධයක් මහජනතාවට ලබා දීමද අවශ්‍යය. මාධ්‍ය තුළින් මෙම තාක්ෂණය ගැන ලබා දෙන තොරතුරු බොහෝ විට විද්‍යාත්මකව නිවැරදි නොවේ.